

Elefăntelul Eddie avea pe cap doar șase fire de păr. Mama Elefant le-a pieptănat cu grijă și le-a împărțit într-o cărare pe mijloc. Apoi, i-a aranjat pe capul său rotund, într-o parte, pălăriuța cea nouă. L-a sărutat de rămas-bun și l-a privit din pragul ușii cum se îndepărtează pe cărare.

Elefăntelul Eddie era foarte fericit, deoarece se ducea să-și petreacă întreaga zi cu Bunica Elefant. Întotdeauna se distra de minune cu ea! Pentru acest eveniment se îmbrăcase cu haine frumoase, nou-nouțe.

Elefăntelul a mers ce a mers pe cărare, până ce a ajuns în orașelul Jungla. Chiar la intrare, l-a întâlnit pe Unchiul

— Bună dimineața, Elefăntelule Eddie! Ce frumos arăți!
— Bună dimineața, Verișoară Katy! Sunt îmbrăcat așa frumos pentru că mă duc la Bunica Elefant! i-a răspuns Eddie, sărutând-o.

Cangurul Katy a luat două paie și le-a pus în paharul mare cu suc, iar Eddie s-a așezat pe un scaun înalt și rotund.

— Nu sunt sigură că această nouă băutură este destul de dulce!

— Este delicioasă, Verișoară Katy! Aroma este perfectă! a răspuns Eddie, golind paharul.

Apoi, Verișoara Katy i-a mai oferit încă șase pahare cu suc, căci Eddie era tare însetat după prăjiturelele cu cremă pe care le mâncase.

— Mulțumesc frumos, Verișoară Katy! Acum trebuie să plec, deoarece mă așteaptă Bunica Elefant.

— Sunt sigură că vei avea o zi minunată alături de ea!

vreodată în viața lui! Era albastră, strălucitoare, cu roți mari, din cauciuc, iar la ghidon avea un clopoțel metalic. Eddie l-a atins și clopoțelul a sunat zglobiu: „Clic-clic!”.

Elefântelul i-a mulțumit Bunicului Maimuță de mii și mii de ori și amândoi au plecat înapoi către maimuțele care rămăseseră să-i aștepte. Eddie era atât de fericit, că a împărțit maimuțelor toate acadelele pe care le avea în buzunare, fără să păstreze pentru el nici măcar una singură. Apoi, a plecat mai departe pe bicicleta sa albastră, strălucitoare.

Cu cât mergea mai mult, cu atât pedala mai repede. La fiecare curbă, Eddie suna tare din clopoțelul său, „Clic-

